

"...

II- İTİRAZIN GEREKÇESİ

Mahkeme'nin başvuru gerekçesi özetle şöyledir :

"TCK.nun 102 maddesi dava müruruzamanını düzenlemiştir. Aynı kanunun 104/2 maddesinde müruruzamanı kesen muameleleri düzenlemiştir. TC Kanununun 104/2 maddesinde yer alan dava müruruzamanını kesen muamelelerden "Adli makamlar huzurunda sanığın sorguya çekilmesi" ibaresinin kanunlar önünde eşitlik prensibini düzenleyen Anayasanın 10. maddesine aykırı olduğu ve bu maddede yer alan diğer müruruzamanı kesen muamelelerden "Mahkumiyet hükmü, yakalama, tevkif, celp veya ihzar müzekkereleri, son tahkikatın açılması kararı" gibi işlemler sonunda şayet sanık kendiliğinden adli makamlar huzuruna gelmiş ise müruruzamanın kesilmemesi ve yakalanamayan sanık hakkında müruruzaman kesilmesinin ön görülmesi ve bu konuda yasa hükmünde yeni bir düzenlemenin gerekliliği hakkındadır.

Uygulamada görülmüştür ki adalete teslim olan sanığın müruruzaman kesen muameleler sonucunda davası uzamakta sonuçta bir ceza verilebildiği halde, adli makamlar huzuruna gelmeyen sanığa ise ceza verilemediğinden davası düşmektedir.

Oysa konumu aynı durumda bulunan sanıklar, bu iki halde yasaların eşit uygulamasının şahıslar arasında bir eşitsizliğe yol açtığı ve yasa hükmünün Anayasanın 10. maddesindeki eşitlik prensibine aykırı olduğu mahkememizce düşünülmüştür.

Bir tarafta adalete teslim olan sanık belli bir süreç içinde (TCK 102. maddesinde düzenlenen müruruzaman süresini) müruruzamanı kesen muameleler sebebiyle davası uzadığından ceza almakta, buna mukabil müruruzaman sürecinde ve bu süreci kesen muameleler sonucunda adli makamlara gelmeyen sanık kaçarak cezadan kurtulmaktadır. Ceza alan sanığın bu kez ceza müruruzamanı başlamaktadır.

Bu iki hal arasında bir eşitsizlik bulunduğunu mahkememiz konuyu bakmakta olduğu bir dava sırasında Anayasanın aykırılık iddiası olarak görüp defî yoluyla Yüksek Anayasa Mahkemesine dava açılmasını uygun görmüştür.""